

[Anne Grete Holmsgård]

så ikke med i en debat, hvor vi diskuterer prioriteringer, som jo netop handler om mål og midler inden for dette område? Jeg stiller spørgsmålet, og jeg håber, at ministeren på et eller andet tidspunkt vil svare på det.

Nu er det jo klart, at dette her selvfølgelig også bærer økonomi, og flere af ordførerne har været inde på finanslovdspillet på hele miljøområdet. Jeg var da også noget rystet, da jeg så, at et område, der har en budgetramme på 700 mill. kr., skulle foretage besparelser på over 100 mill. kr. Det er voldsomt. Jeg siger ikke, at der ikke er områder, der måske kunne køres anderledes, og hvor der kunne foretages besparelser eller kunne foretages omrokeringer, men det udspil, der er kommet her, synes jeg i hvert tilfælde der er meget, meget store problemer i, og jeg synes simpelt hen ikke, det er forsvarligt.

Lad mig tage et par enkelte eksempler frem. Det ene er, at vi jo alle sammen ved, at langt de fleste af de godt og vel 100 mill. kr., der skulle skaffes plads til inden for miljøministeriets område, er nogle penge, der skal gå til landbrugsstøtte; det er nemlig de 70 mill. kr. Og det er jo interessant, fordi ministeren faktisk ikke har nogen beslutning i folketinget, der pålægger ham at finde 70 mill. kr. i 1986 til en landbrugsstøtteordning i forbindelse med NPO-handlingsplanen. Den faldt nemlig, da vi diskuterede den i udvalget. Faktisk fik ministeren at vide fra et flertal her i salen under tredje behandling, at der var et flertal, der ønskede en eller anden form for afgift på området, både for at holde forbruget af kunstgødning nede og selvfølgelig for at have nogle penge til de støtteordninger, der er nødvendige, i hvert tilfælde for de mindre landbrug.

Til gengæld har ministeren altså nedprioriteret genbrug så alvorligt, at der ryger 13,5 mill. kr. i det forslag, der er fremsat, til trods for at folketinget – og det er hele folketinget undtagen fremskridtspartiet – i april måned vedtog en handlingsplan, som indebar en væsentlig reduktion af affaldsmængden både fra industri og husholdning, og den vil selvfølgelig kræve nogle penge, i hvert tilfælde i en opstart. Så er det meget godt, at ministeren selv mener, at han kan udskyde den handlingsplan til engang i april måned. Det mener jeg ikke ministeren kan. Der ligger faktisk en folketingsvedtagelse om, at den skal foreligge den 1. november 1985, og en

sådan folketingsbeslutning kan altså ikke bare omgøres ved, at ministeren skriver et pænt lille brev den 6. november 1985 til folketingets miljøudvalg og formentlig også taler under hånden med en hel række af partierne, undtagen dem, der kommer fra venstre-fløjen.

Et andet eksempel er, at ministeren selv i sit oplæg om prioritering sagde, at nu skal vi endelig ikke glemme de bløde områder. Jeg må gå ud fra, at naturbeskyttelse og fredning er et blødt område. Men hvordan vil ministeren prioritere det, når han samtidig hugger 14 mill. kr. fra området i finanslovdspillet? Jeg kunne godt give ministeren et forslag, der gik ud på, at vi simpelt hen lovgav på disse områder, så vi ikke behøvede udbetale så store erstatningsbeløb. Men er det det, ministeren vil? Er det det, han overvejer at gøre, eller hvordan vil han ellers sikre det bløde område samtidig med, at han tager 14 mill. kr. ud af budgettet, medmindre ministeren da har et eller andet ændringsforslag i lommen, som han nu præsenterer her i dag?

Og endelig: hvor er forskningen overhovedet henne i det budget?

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 11.43

Mødet genoptaget kl. 13.00

Forhandlingen genoptoges.

Steffensen (KrF):

Også jeg vil gerne først takke miljøministeren for besvarelsen af denne forespørgsel. Jeg er enig med ministeren i, at det er vigtigt, at vi får disse problemer drøftet. Jeg er også enig i, at en aktiv og fremadrettet konstruktiv miljøpolitik er en forpligtelse, det påhviler folketingets partier at få afstukket rammerne for. Jeg mener også, man kan sige, at det er den linje, vi i de senere år gerne har villet følge, og som er blevet fulgt. Jeg mener endvidere, man kan sige, at kommuner og amter i stadig højere grad lever op til den klare melding, som er kommet fra folketingets partier i de senere år.